

• Grønne områder har kvaliteter som ikke lader sig oversætte til kroner - herlighed, ro, fællesskab, biodiversitet, æstetik og de mentale rum hvor mennesker får balance og fornemmelse for noget større end sig selv. Foto: Johan Östberg.

Der er stigende interesse for at sætte kroner og ører på de grønne områders værdi. Metoder til økonomisk værdisætning af natur, parker og bytræer vinder frem, både i kommuner, rådgivningsbranchen og i forskningen. Tanken er tiltalende: Hvis vi kan vise at et grønt område 'betaler sig', kan det styrke argumentet for at bevare eller etablere det.

Men økonomiske vurderinger af det grønne rummer også et paradoks. For samtidig med at vi får et sprog som beslutningstagere og økonomer forstår, risikerer vi at reducere naturens mangfoldige værdier til tal i et regneark.

Et nødvendigt sprog

De fleste beslutninger om byudvikling og anlæg træffes i en økonomisk ramme. Arealer konkurrerer, budgetter skal balanceres, og prioriteringer skal kunne forklares med nytte og omkostning. I den virkelighed kan det være nødvendigt at kunne dokumentere at grønne områder ikke blot 'er

Værdisætning

Eyal Peleg's klumme om træer

Økonomiske vurderinger af grønne områder kan være nødvendige, men også farlige fordi ikke alt kan sættes på kroner og ører

rare at have', men også skaber målbar værdi - f.eks. i form af øget ejendomsværdi, bedre folkesundhed, reduceret varme-effekt og besparelser på regnvandshåndtering.

Her kan metoder som økosystemtjenester, naturkapitalregnskaber og værdisætning af træer give det grønne et talbaseret argument der kan måle sig med andre investeringer. De kan være med til at flytte grønne områder op i prioriteringen, så de ikke altid taber til asfalt, byggeri eller parkeringspladser.

Kan tabe det uvurderlige

Men der ligger også en fare i at måle naturen med økonomiens lineal. Ikke alt der bety-

der noget, kan måles. Grønne områder har kvaliteter som ikke lader sig oversætte til kroner - herlighed, ro, fællesskab, biodiversitet, æstetik og de mentale rum hvor mennesker får balance og fornemmelse for noget større end sig selv. Når vi begynder at værdisætte naturen økonomisk, risikerer vi samtidig at acceptere den logik at alt hvad der ikke kan prissættes, ikke tæller. Det kan på sigt underminere netop de værdier vi ønsker at beskytte.

Etisk og fagligt dilemma

Der er derfor både et praktisk og et etisk aspekt i spørgsmålet om økonomiske vurderinger af det grønne. Praktisk set er værdisætning et redskab

der kan skabe forståelse og opbakning. Men etisk rejser det spørgsmålet: Skal alt i verden kunne måles i penge? Hvis vi kun tildeler værdi til det der kan prissættes, mister vi blikket for de kvaliteter, der gør livet og byerne værd at leve i.

Måske ligger svaret i balancen. Økonomiske vurderinger kan være nyttige som et af flere argumenter - et supplement til de faglige, sociale og oplevelsesmæssige begrundelser vi allerede arbejder med. Men de bør aldrig stå alene, og vi skal være bevidste om at tallene kun fanger en brøkdel af virkeligheden.

Det grønne har værdi, uanset om vi kan sætte pris på det eller ej. Når vi bruger økonomiske metoder, bør det ske med ydmyghed og bevidsthed om at naturens egentlige værdi aldrig kan reduceres til et tal. □

SKRIBENT

Eyal Peleg er anlægsgartner og certificeret træplejer, rådgiver og direktør i Trækontoret ApS. Artiklen er den anden i hans klummeserie om træer.